

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 268. Quænam pœnæ statutæ excentibus torneamenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

incipit: *passiones*, idque propter immodicos sumptus, quibus in splendorem & apparatum profusis nobilis exhausti aliisque fideles ab ordinario terra sanctæ subdidio & assumptione S. Crucis abstrahebantur, ut cum Gonz. in c. 2. b. t. n. 7. notant A.A. qua tamen constitutio censuræque in ea contentæ ad instantiam Regis Galliæ, Germaniæque Principum & Magnatum à Joanne XXII. in extrav. unic. b. t. revocatæ, unde hodiecum illiusmodi torneamenta & ludi equestres in nativitate, inauguracione, nuptiis Principum exerceri soliti, Laicis non sunt interdicti, si cum debita moderatione ita instituantur, ut periculum cœdis aut gravis vulneris absit, tametsi quandoque calu & per accidens interveniat homicidium aliquod, ita Arg. cit. extrav. Nav. man. c. 15. n. 9. & 21. Abb. in c. 1. b. t. & Barb. ibid. n. 2. & Gonz. n. 6. Dixi: *Laicis*, quia Clericis præterim in Sacris Ordinibus & Dignitatibus constitutis, torneamenta utroque modo accepta sunt interdicta. Gonz. l. c. Sylv. v. *Iudicis* & torneamenta. Clarus. v. *Ludus*. Tusch. v. *Ludus*. concl. 456. juxta Decretum Concilii Heribopol. celebrati tempore Honorii IV. can. 4. ubi: *hasti uida* & torneamenta Clericis, qui sunt in dignitatibus, personalibus & Sacris Ordinibus constituti, hoc edicto perpetuo noverint interdicta, item juxta Decretum Concilii Salisburgensis,

Quæst. 268. *Quenam poene statuta ex exercitibus torneamentis?*

1. **R**esp. Primo: Poene pugnantium in torneamentis primi generis est, quod si quis in eis occubatur, occisor veri homicidij & poenarum illius utroque jure statutorum sit reus. Host. in sum. b. t. n. 3. Pith. b. t. n. 2. Wiesbn. n. 3. Reiffenst. n. 6. occisus verò Laicus, etiæ ei ante obitum non negentur Ecclesiæ Sacraenta, mortuus tamen denegatur sepultura Ecclesiastica, juxta expressum textum c. 1. b. t. illi verò, qui non ex animo in iis pugnandi accesserunt, sed alio fine, etiam curiositatis, spectatores illis assistunt, easu, quo ibidem ex infortunio pereant, lepuletræ Ecclesiastica non privantur.

2. Resp. Secundo: Clericis exercitibus torneamentis primi generis, si quis in iis occubuerit, in poenam statuitur privatio oblationum & orationum publicarum, per Can. quicunque Clericus. 3. q. 4. non tamen privatio sepultura ecclesiastica. In torneamentis verò posterioris generis pugnantibus statuitur excommunicatio per Concil. Salisburg. ut referente Gonz. l. c. n. 6. & 21. Wiesbn. b. t. n. 3. Reiffenst. n. 9.

TITULUS XIV.

De Clericis pugnantibus in Duello.

Quæst. 269. *Quid & quotuplex sit duelum?*

1. **R**esp. Duellum sic dictum, quasi bellum duorum, in proprio sensu hujus rubricæ rectè definitur, quod sit singularis pugna doborum inter se ex condicto suscepit, Host. in sum. b. t. n. 1. Sylv. v. *duellum*. n. 1. Azor. p. 3. l. 2. c. 5. n. 2. Pith. b. t. n. 1. & alii communiter. Dicitur græcè: Monomachia. can. monomachiam. 2. q. 5. alius est solenne, quod sit servata formâ & solennitate circa tempus & locum securitatis privilegio munitur (quod campum francum communiter vocant) adhibitis quoque testibus, quos patrinos & secundantes dicunt; alius privatum, quod quidem etiam ex condicto ita quoque tempore & loco absque tamen alis solennitatibus circa securitatem loci & patrinis adhibitis.

Quæst. 270. *An & qualia duella illici ta sint?*

1. **R**esp. Primo in genere: Duellum regulariter loquendo utroque modo acceperunt, jure naturali & divino, humano, tam Civili: l. unic. c. de gladiator. quā Canonico. c. 1. & 2. b. t. can. monomachiam. 2. q. 5. est illicitum, & prohibitum sub gravissimis penis, ut constat ex Trid. eff. 25. de reform. c. 19. ubi: *derestabili duellorum usus fabricante diabolo introductus, ut cruentare corporum more animalium etiam perniciem lucretur, ex Christianorum orbe penitus exterminetur, ubi etiam poenas subiungit*, de quibus paulò post.

2. Resp. Secundo in specie: illicitum etiam est in sequentibus casibus, Primo: tam quatenus offeratur, quām quatenus acceptatur ad demonstrandam veritatem & probationem innocentiae seu purgationis criminis, etiæ olim ob hanc causam duella fuerint frequentata, etiam quandoque à viris non improbis;

tum quia medium est difficile, & à quo natura humana abhorret; tum quia ineptum ad finem veritatis manifestandæ & purgationis faciendæ, dum si prius innocens in duello occubitur, cūque Deus victorianam non promiserit innocentem, neque iustum fit eam ab illo sperare mediocrem indebito & atrocem, etiam tanquam vanum, superstitionis & sortilegum, damnantur, juxta Doctrinam D. Tho. 2. 2. q. 95. a. 8. ad 3. in fine, & ibi Cajet. & Azor. cit. c. 5. q. 1. Sylv. l. c. Sanch. l. 2. mor. c. 39. n. 3. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 5. ad princ. Castrop. tr. 6. d. 5. p. 7. n. 6. Valent. 2. 2. d. 3. q. 17. p. 1. Suar. d. 13. de bello. s. ult. n. 1. Pet. Nav. de res. l. 2. c. 3. in 2. p. du. 13. n. 296. Pith. b. t. n. 1. Secundò multò minus magis illicitum est suscepimus in ordine ad ostendandam animositatem, vires & peritiam duellandi, siquidem iniustum est & rectè ratione contrarium pro tam vano fine assumere medium tam atrox & pericolosum vita & animæ utriusque duellantium. Valent. l. c. Azor. l. c. q. 4. Suar. l. c. Castrop. l. c. n. 5. Azor. l. c. q. 2. Pith. l. c. & alii A. A. paulò antè citati. Arg. c. 1. de torneamento, multò minus licitum est duellum ad spectantium animos & oculos oblectandos; cū nimis atrox & crudele medium sit ad finem tam levius momenti. Azor. l. c. q. 2. Sayr. l. c. n. 14. Pith. l. c. & alii communiter. Tertiò: assumptum ob vindicandam injuriam privatam, i.e. ad laisfactionem pro illata injuria accipientam; tum quia non licet injuriam propriâ autoritate vindicare, c. nullus. c. de Judas: tum quia duellum ob eveniūs incertitudinem est medium ineptum ad reparandam injuriam. Laym. l. c. n. 3. Azor. Pith. II. cit. Castrop. l. c. n. 7. sed neque ob eandem rationem licitum est in bello tam offensivo, quām defensivo authoritate publicâ instituere duellum, seu vindicandam publicam committere uni. Laym. l. c. n. 3. citatis Cajet. Valent. Sanch. Quartio: ad determinandam litem civilem; quia nec ad hanc finem est